

Życiorys kapitana Czesława Dąbrowskiego

Czesław Dąbrowski urodził się 29 listopada 1911 roku w Jasionce koło Parczewa jako syn Józefa i Jadwigi z Ilczuków. Dzieciństwo spędził przy rodzicach z zawodu rolnikach. Po ukończeniu szkoły powszechnej w Parczewie kontynuował naukę w Państwowym Gimnazjum Męskim im. Bolesława Prusa w Siedlcach. W 1932 roku uzyskał świadectwo dojrzałości, a w następnym roku rozpoczął przeszkolenie wojskowe w Szkole Podchorążych Rezerwy Kawalerii w Grudziądzu. W 1934 roku ukończył 3-miesięczny specjalistyczny kurs broni pancernej w Centrum Wyszkozenia Czołgów i Samochodów Pancernych w Modlinie i uzyskał nominację na stopień podporucznika. 15 sierpnia 1939 roku został awansowany do stopnia porucznika i rozpoczął służbę w 4. batalionie pancernym w Brześciu nad Bugiem.

We wrześniu 1939 roku jego jednostka została skierowana do udzielenia pomocy walczącej Warszawie, a gdy stało się to nierealne, żołnierze otrzymali rozkaz marszu na południowy wschód, w kierunku Rumunii. Jadąc przez Lubelszczyznę porucznik odwiedził swoje rodzinne strony - było to jego ostatnie krótkie spotkanie z bliskimi. Od tego pożegnania rodzina nie miała o nim żadnych wiadomości aż do przełomu 1939/1940 roku, kiedy do domu Jadwigi Dąbrowskiej przyszli dwaj mężczyźni, którzy zbiegli z obozu jenieckiego w ZSRR. Był to ordynans porucznika i jego kolega; od nich dopiero rodzina dowiedziała się, że oddział porucznika Dąbrowskiego, w niedalekiej odległości od granicy z Rumunią, po walce, wyczerpaniu się amunicji i paliwa został wzięty do niewoli przez wojska sowieckie.

Porucznik został osadzony w obozie jenieckim w Kozielsku, skąd wysłał do matki krótki list z datą 22 listopada 1939 roku. Zawiadamiał w nim o pobycie w obozie, dobrym zdrowiu, pytał o zdrowie matki oraz brata Tomasza i siostry Michaliny. W obozie przebywał do 27 kwietnia 1940 roku, po czym został wywieziony do Lasu Katyńskiego i tam rozstrzelany. Na liście wywozowej NKWD jego nazwisko figuruje pod pozycją 93. Ekshumowany z dołu śmierci w 1943 roku został zidentyfikowany pod numerem 314 i złożony w mogile bratniej pierwszej. W 50. rocznicę mordu katyńskiego, 11 kwietnia 1990 roku, w bazylice w Parczewie została odprawiona uroczysta msza święta żałobna za duszę porucznika Dąbrowskiego, a następnie prochy z ziemi katyńskiej złożono do grobu jego rodziców na miejscowym cmentarzu. Na grobowcu umieszczono i poświęcono tablicę upamiętniającą jego osobę.

Decyzją Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 5 grudnia 2007 roku porucznik Czesław Dąbrowski został pośmiertnie awansowany do stopnia kapitana.